Aanpak van decubitus door huisartsen

Haio: VAN OOST Margot , V.U.B.
Promotor: Beeckman Katrien , V.U.B.
Praktijkopleider: DE PAUW Dirk , SCHMITZ Tom , VERHEYEN Nel

Context: Richtlijnen duiden op het belang van voldoende uitgebreide en up-to-date kennis over decubitus bij zorgverleners. Er wordt aanbevolen de kennishiaten bij zorgverleners te evalueren en op basis hiervan specifieke bijscholings- en kwaliteitsverbeteringsprogramma's te ontwikkelen. Het verbetert de kwaliteit van zorg bij patiënten met een risico op en/of actieve doorligwonden en vermindert de incidentie ervan. Er zijn echter geen recente studies die de kennis of aanpak van huisartsen en HAIO's omtrent decubitus nagaan, ondanks dat deze groep als eerstelijnswerkers een belangrijke rol invult bij deze pathologie.

Onderzoeksvraag: 1. Wat is de huidige kennis en aanpak van huisartsen en HAIO's omtrent decubituspreventie? 2. Wat is de huidige kennis en aanpak van huisartsen en HAIO's omtrent decubitusbehandeling?

Methode: Er werd gedurende vier maanden een cross-sectioneel onderzoek uitgevoerd bij huisartsen en HAIO's in Vlaanderen aan de hand van een vragenlijst bestaande uit vier onderdelen (demografie, kennis omtrent preventie – PUKAT 2.0, kennis omtrent behandeling, zelfevaluatie). In totaal werden er 35 antwoorden verzameld, waarvan er 24 weerhouden konden worden na uitsluiting van incorrect ingevulde vragenlijsten. Hierop werden demografische statistiek en non-parametrische testen uitgevoerd.

Resultaten: De kennisscore van huisartsen en HAIO's op het gebied van decubituspreventie was 42.67% en -behandeling 52.68%. De artsen gaven aan weinig vertrouwen te hebben in hun eigen kennis over doorligwonden (preventie 2.21/5; behandeling 2.25/5) en vonden dat ze hierover in hun opleiding onvoldoende onderricht werden (2.04/5). Het grootste deel van de artsen rapporteerde dat decubituspreventie (3.38/5) en -behandeling (3.33/5) een belangrijk onderdeel van hun werk als huisarts is. Artsen met een opleidingsniveau toegespitst op wondzorg en/of decubitus voelden zich vertrouwder bij decubituspreventie en het vertrouwen in de behandeling van een doorligwonde steeg met de leeftijd van de artsen en het aantal jaren werkervaring. Toch werd in deze groepen geen verschil in kennisscores vastgesteld.

Conclusie: De kennis op het gebied van preventie en behandeling van decubitus bij huisartsen en HAIO's is eerder laag. Dit kan erop wijzen dat ze tijdens hun opleiding onvoldoende onderricht worden over doorligwonden en/of ze tijdens hun loopbaan als huisarts hun kennis over doorligwonden onvoldoende updaten.